

Luonnon ja ihmisen voimat

Ihminen, ”Luomakunnan kruunu”, on jo pitkään osoittanut herruuttaan luonnolle. Maan uumenista on kaivettu öljyä, kaasua ja kivihiihiltä, metssiä poltettu ja atomeista tehty energiaa ummistaen silmät seurauksilta. Viime aikoina luonto on puolestaan näyttänyt herruuttaan polttaen metsiä, sulattaen jäätiköitä sekä peittäen tulvilla ihmisiä ja asumuksia. On nähty, että molemmat tahot osaavat käyttää voimiaan tuhoavasti. Tiedämme kuitenkin myös kokemuksesta, että molemmat pystyvät käyttämään voimiaan rakentavasti, hyvässä hengessä, jos niin haluavat.

Luonto voi parantaa ja eheyttää. Kasveilla on lääkitseviä voimia ja jo pelkästään luonnossa oleskelu hoitaa sielua ja ruumista. Mutta myös ihminen voi hoitaa luontoa, ei ainoastaan biodynaamisella viljelyllä, vaan kiittämällä ja kunnioittamalla ja osoittamalla ihailua. Alkuperäiskansojen kanssa paljon yhteistyötä tehnyt Riitta Wahlström kirjoittaa siitä artikkelissaan s. 8. Myös Kalevi Riikonen velvoittaa ihmisiä hoitamaan maapallon energioita ja tarjoaa siihen työkaluja s. 15. Hän korostaa, että ihmisten ei tarvitse odottaa valaistumista tai kanavien aukeamista. Jokainen voi hiljentyä välittämään Maa-planeetalle positiivista energiaa, ja teho moninkertaistuu, kun ihmiset keskittävät rukouksensa ja elämää rakentavat ajatuksensa kohteeseen yhdessä. Myös Elina Kakko peräänkuuluttaa sivulla 14 vastuullisuutta voimien käytössä – siinä, mitä sanoo ja tekee, koska olemme yhtä suurta tietoisuuden energiakonaisuutta – myös kivi-, kasvi- ja eläinkunnan kanssa.

Vesi on tärkeä osa luontoa. Veden ihmeellisiä ominaisuuksia tarkastelee Hanna Sokajärvi sivulla 12. Hän ihmettelee, mihin kaikkeen toimintamme ja ajatuksemme vaikuttavatkaan veden välityksellä. Masaru Emotohan havaitsi tunnetuissa vesitutkimuksissaan veden tallentavan ympäristön energioita, kuten puhetta ja musiikkia. Veden ominaisuuksia ovat tutkineet monet muutkin tiedemiehet. Veden muistia hyödyntäen on suunnitteilla jopa lääke, joka on pelkkää elektromagneettista värähtelyä ja voidaan lähettää sähköpostin välityksellä!

Minkäläisessä ympäristössä sinä haluat elää, kysyvät homeopaatit Marja-Terttu Pakkanen ja Minna Keitu sivulla 6. Hekin korostavat energioiden vaikutusta elämäämme. He ovat perehtyneet tieteellisiin tutkimuksiin, joilla voidaan todistaa energioiden olemassaoloa ja niiden vaikutusta. Epigenetiikka tutkii ympäristön vaikutusta soluihin. Noetiikka tutkii älyä ja mielen vaikutusta. Sekä ihmisen ulkopuoliset että sisäiset energiat vaikuttavat terveyteemme. Positiiviset ajatukset ovat elintärkeitä. Huolet ja eripura voivat sairastuttaa. Erinäisillä mitausmenetelmillä on pystytty todentamaan ihmisryhmän tietoisuuden muutoksen vaikutuksia ympäristöön esim. onnettomuuksissa tai meditaatiotilanteissa.

Perinteisesti henkisyiden on ajateltu perustuvan enemmän uskoon ja tieteen tutkimukseen ja ne on mielletty vastakkaisiksi. Artikkelissa ”Maailmankuvien kohtaamisesta” Seppo Ilkka esittelee tieteen ja henkisyiden enemmän työpareina kuin kilpailijoina – parhaimmillaan molemmat etsivät totuutta. Eikä aina ilmiöille tarvitsekaan löytyä selitystä. Vapaa henkisyys antaa tilaa mysteerille.

Syntymä on eräs suuri mysteeri. Elina Palosaari kertoo sivulla 5, miten raskaudesta ja synnytyksestä voi asiantuntevan doulan myötävaikutuksella tulla uudistava ja ylisukupolvisista lukoista vapauttava kokemus.

Ihmisen ja maailman energioiden laatuja ja vaikutuksia voidaan selvittää monin keinoin. Suvi Savolainen valottaa intuition erilaisia toimintatapoja s. 18. Pirja Räsänen puolestaan ennakoii astrologian avulla maailma menoa kulvana vuonna s. 11.

Jos lukija toteaa energioidensa menneen pahasti pieleen, kannattaa tutustua Deena Lehtisen artikkeliin ”Jooga ja elämän laatu” s. 17. Myös muista artikkeleista ja ilmoituksista löytyy välineitä tilanteen korjaamiseen.

Maailmankuvien kohtaamisesta

SEPPÖ ILKKA

Ajatteleva ihminen ei voi olla havaitsematta, että elämme ihmiskunnan ja kaikkien luontokuntien kannalta kriittistä aikaa. Joudumme tekemään päätöksiä, jotka vaikuttavat Maapallon tulevaisuuteen. Ajattelutapamme ja ymmärryksemme olevaisuuden luonteesta ohjaa suhtautumistamme eteemme tuleviin kysymyksiin.

Jotkut tahtovat seurata materialistista maailmankuvaa, joka lähtee siitä uskuksesta, että aineen ja siihen vaikuttavien energioiden ominaisuudet ovat täysin selvitettävissä tieteen keinoin. Jotkut taas ajattelevat, että olemistamme ohjaa myös korkeampi henkinen todellisuus. Kysymys maailmankuvien kohtaamisesta on laaja ja monivivahteinen. Vertailuja tekevälläkkin on maailmankuvansa, joka vaikuttaa hänen piirtämäänsä kuvaan asioista.

Tieteen harjoittaja tahtoo parhaimmillaan etsiä totuutta sellaisena kuin se on. Hän alistaa totut ajattelutavat kriitille, kyseenalaistaa tehtyjä oletuksia. Teoriat ja tulokset tulee esittää tavalla, joka antaa asiaan perehtyneille mahdollis-

suuden tarkistaa ne. Tieteelliset käsitykset ovat monissa kohdin muuttuneet aikojen kuluessa. Nämä muutokset eivät kuitenkaan riipu mielipiteistä, vaan siitä, että on löydetty riittävän vankkaa todistusaineistoa uusille ajatuksille. Aikamme tiede on jo läpikäynyt kovan kritiikin vaiheita.

Henkisen ajattelutavan mukaan ihmisen on mahdollista olla tietoinen myös eifyysisistä ilmiöistä. Monet henkiset perinteet ovat kiteyttäneet ajattelunsa opeiksi ja ohjeiksi. Näiden tarkoitus on ohjata ihmisiä elämään, jonka on ajateltu olevan Jumalan tai jumalten hyväksymää.

Lähdemme henkiselle tielle elämänkokemuksemme, tietojemme ja taitojemme kanssa. Meillä on egomme, psykologiset ominaisuutemme, ennakkoluulomme ja käsityksemme maailman olemuksesta. Meillä on kuitenkin myös sisäinen oivallus, sydämen tunto siitä, että on olemassa jotakin, joka on maallista olemassaoloa korkeampaa. Opimme suunnistamaan ja löydämme vastauksia. Voimme langes- ta tekemään havainnoistamme tai saamastamme opetuksesta opinkappaleita. Silloin joudumme huomaamaan, että olemme kangistaneet elävän kokemuksen dogmeiksi. Ne vievät pois etsimältämme tieltä. Maallisella tasolla tapaamamme opastajat ovat vielä matkalla hekin, vaikka olisivatkin meitä edellä kehityksessään. Henkimaailmassa olevien opastajien suhteen tarvitsemme kipeästi erottelukykyä.

Auktoriteetin sanaan nojautuminen on vain uskomista. Vasta omakohtainen oivallus ja kokemus avaa todellisen ymmärryksen. Henkisyiden alueella esiintyy toisaalta monia ilmiöitä ja väitteitä, joiden todenperäisyyttä emme ehdi tai voi henkilökohtaisesti tarkistaa. Jotkut väitteet voivat kuulostaa mielikuviutuksellisilta. Nähdäkseni sellaisiin on parasta suhtautua avoimesti: Ajallaan ilmenee, onko

niissä jotakin perää vai onko ne syytä unohtaa.

Vapaa henkisyys ei pyri etsimään selitystä, joka näyttäisi poistavan mysteerin elämästä. Nimen antaminen salaisuudelle saa sen vain näyttämään tunnetulta. Tietoisuus on selitystä syvällisempi tapa nähdä maailma. Huomaamme, että meidän on säilytettävä vasta-alkajan mieli riippumatta siitä, miten merkittävänä pitämiämme löytöjä teemme.

Parin tuhannen vuoden takaisen gnostilaisen ajatuksen mukaan korkein todellisuus on kaiken keskus. Eläessämme eri ajattelutapojen piirissä katsomme kohti tuota keskusta eri suunnista. Näemme kuitenkin vain asiaan liittyviä ajatustapamme värittämiä kuvia, emme itse syvintä totuutta. Kuvailemme sitä, mitä näemme. Näin syntyy käsityksiä oikeista ja vääristä opeista.

Jos ajatellaan tieteellistä materialismia ja henkisyyttä, ne näyttävät olevan tässä kuviossa suunnilleen vastakkaisilla puolilla ja siten mahdottomia toistensa kannalta. On kuitenkin olemassa seikkoja, jotka vähentävät tätä eroa ja jopa hävittävät sen. Tiede ja henkisyys etsivät parhaimmillaan kumpikin aidosti totuutta. Jos ajattelemmme, että jokin todellinen oleminen on olemassa, tiede ja henkisyys tavoittelevat molemmat ymmärrystä siitä. Voi olla, että ne kohdistavat havaintonsa eri asioihin ja näkökulmiin, mutta niin pitääkin olla. Vasta molemmat yhdessä kertovat enemmän mystisestä kaiken keskukselta. Yhdessäkään ne eivät voi paljastaa siitä kaikkea. Niin kauan kuin etsimme tieteen ja henkisyiden välistä ristiriitaa, tulemme löytämään siihen aiheita ja rakennamme eroa. Riippuu tahdostamme, kuvittelemeko olemamme toistemme vastustajia.

Tieteellinen ajattelu on kuitenkin tehty korvaamattoman palveluksen vapaalle

henkisyydelle. Se on asettanut kyseenalaiseksi ikuisina totuuksina pidettyjä oppeja. Tieteen tuoma tieto sinänsä on osa henkilön tien kulkijan tarvitsemää oppia. Olisi toivottavaa, että henkisen tien kulkijat oppisivat myös sellaista lähteiden ja päätteilyiden kriittistä tarkastelua, johon tieteen menestys perustuu. Oman arvostelukykyyn unohtaminen on hyvin kaukana todellisesta henkisyudesta.

Ajattelun kirkkaus ja terveen järjen käyttö ovat keskeisiä työkaluja niin tieteesä kuin henkisellä tielläkin. Molemmissa tarvitaan luovaa ajattelua. Molemmilla on pitkät perinteet. Emme ehdi tutustua kaikkeen, mitä edeltäjämme ovat tehneet. Sekä tiede että henkisyys on mahdollista kutistaa perinteen toistamiseksi. Molemmissa todellinen edistyminen vaatii omakohtaista vastuun ottamista. Molemmat vaativat erottelukykyä ja avoimuutta uudelle. Molemmissa on mahdollista ajautua sivupoluille, joilta on sitten vain nöyrästi palattava. Molemmissa tällainen eksyminen voi olla harjoitus, joka opettaa meitä eniten.

Henkisyys antaa arvon yksilön omalle totuuden kokemukselle. Se antaa arvon myös muiden kokemuksille ymmärtäen, että ne voivat olla toisenlaisia kuin hänen omansa. Ovi, joka avaa tien tieteellisestä ajattelusta henkisyteen on avoina, jos annamme itsellemme luvan jättää toistaiseksi ratkaisematta kysymykset, joita emme vielä ymmärrä. Näin tekee myös todellinen tiedemies omissa tutkimuksissaan. Uuden ajan henkisyys antaa arvon yksilön intuitiolle, hänen näkemykselleen Totuudesta. Niin tekee myös alallaan uusia uria aukova tiedemies. Tieteen historia on täynnä nerokkaita oivaltajia ja uudistajia.

Henkisyiden tehtävänä on yhdistää tieteellinen ajattelu ja yksilön kokemus korkeammista olemassaolon muodoista synteesiksi, joka kohottaa ihmisen ymmärryksen kaiken kattavan kauneuden ja viisauden tasolle. Nähdäkseni keskeistä henkisyiden ja tieteen kohtaamisessa ei niinkään ole se, mitä uskomme tai olemme uskomatta, vaan se, miten toimimme tässä maailmassa, mitä jätämme tänne jälkeemme.

PS. Tämä kirjoitus pohjautuu uuteen kirjaani ”Maailma ja sen uusi kuva – henkisyys ja tiede yhteistyössä”.

ISSN-L 2323-3923 • ISSN 2323-3923 (Painettu)

Sateenkaarisanomat on Konsan perinne- ja kulttuuriyhdistyksen julkaisema henkistä ja fyysistä hyvinvointia edistävä lehti. Sateenkaarisanomat julkaisee mm. yhdistysten tapahtumakalentereita sekä ilmoituksia kurseista ja terapioidista. Sateenkaarisanomat ilmestyy kaksi kertaa vuodessa, seuraava lehti ilmestyy syyskuussa. Kotiin kannettuna lehti maksaa 10 euroa vuodessa, lehden voi myös noutaa jakelupisteistä. Kysy lisää puh. 044 5929324.

Päätoimittaja: Ulla Oksanen • **Osoite:** Virusmäentie 9, 20300 Turku • **Puhelin:** 044 592 9324 • **Pankkiyhteys:** TOP FI 06 5710 0420 3183 21 • **Jakelupisteet:** Turku: Sivukirjastot • Forum Sauna (Kurjenmäenkatu 17) • Eliksiiri (Kauppiaskatu 8) • Turun Steiner-koulu (Mestariinkatu 2), Konsan Kartano (Virusmäentie 9) • Helsinki: Era Nova (Kasarmikatu 2) • **Taitto:** Susanna Ylä-Pynnönen • **Painopaikka:** Winbase Oy, Turku 2021 • **Painosmäärä:** 2000 kpl

Lisää juttuja nettilehdessämme, lue!
www.sateenkaarisanomat.net
www.konsankartano.eu

Hyviä energioita ja vastuullista voimien käyttöä meille kaikille
t. Ulla

HALUATKO YRITTÄJÄKSI?

Myytävänä 55-paikkainen ravintola

Turun keskustassa torin laidalla.

Valmis osaava henkilökunta ja asiakaspiiri.

Tervetuloa tutustumaan!

Kauppiaskatu 8 Turku, Mehiläisen talo
www.eliksiiri.fi

Seppo Ilkan luento Turun henkinen keskus ry:n illassa. Katso s. 12.